

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕
บังคับในท้องที่อำเภอไทรบุรี จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗
เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่
อำเภอไทรบุรี จังหวัดอุบลราชธานี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒
แห่งพระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการ
เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา
๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน
พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอไทรบุรี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๕๗”

LIART

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติคั้นและดูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

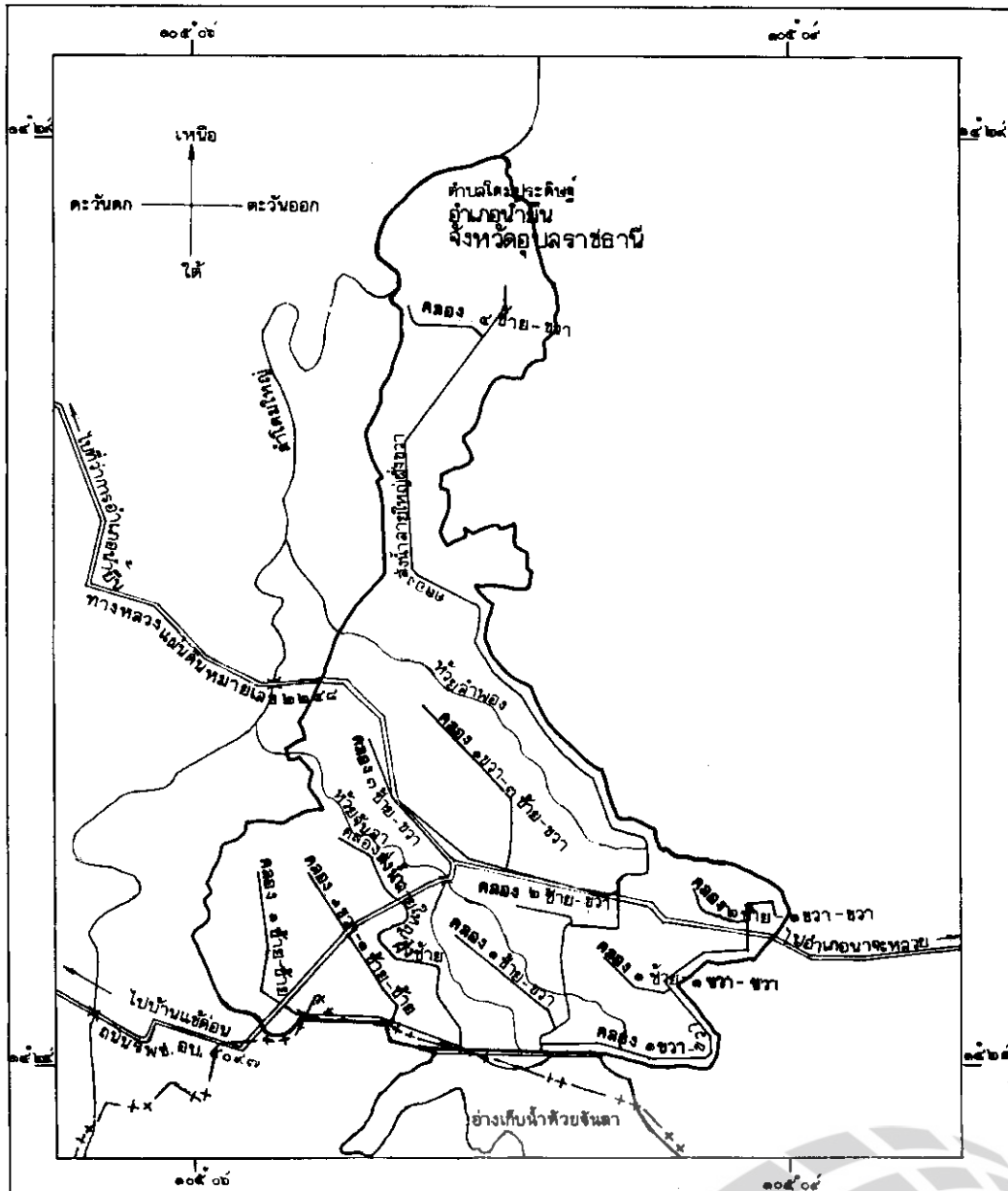
แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติคืนและคืนน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕

บังคับในท้องที่อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดภูเก็ต

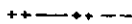
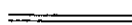
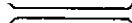

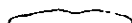

พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐

เมตร ๕๐ ๐ ๒ ๕ กิโลเมตร

เครื่องหมาย

- แนวเขตแดนของบริเวณท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติคืนและคืนน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕
- แนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ แนวเขตอุทยานแห่งชาติ แนวเขตวนอุทยาน แนวเขตศึกษาพันธุ์สัตว์ป่า
- ทางหลวง ถนน ซอย
- สระ
- แม่น้ำ คลอง ห้วย
- อ่างเก็บน้ำ ท้อง บึง
- คลองส่งน้ำ
- ทำนบดิน

 (นายประสงค์ เฝียงไชคอยู่)
 ผู้อำนวยการสำนักเขตประทานที่ ๗
 กรมชลประทาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมชลประทานได้ดำเนินการขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ คลองชอย สร้างประตูระบายน้ำ และท่อส่งน้ำในเขตโครงการอ่างเก็บน้ำห้วยจันทลาในท้องที่อำเภอเนินขาม จังหวัดอุบลราชธานี เสร็จแล้ว แต่ยังคงขาดคันและคูน้ำสำหรับส่งน้ำจากทางน้ำชลประทานไปใช้ในการเพาะปลูก สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้มีการจัดทำคันและคูน้ำอันจะเป็นประโยชน์ในการเกษตรและทำให้การใช้น้ำเป็นไปโดยประหยัด จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้